

també la defensa de la constitució republicana i per tant la de les llibertats dels pobles ibèrics.

Hi prestarem la màxima col.laboració als diferents organismes que succesivament es varen crear amb aquesta finalitat, i la nostra intervenció en les seves reunions foren sempre un fidel reflexe d'aquesta posició del Partit, havent de condoldre'ns de que per diferents motius la veritable unitat no hagi estat assolida, malgrat els nostres esforços.

Tothom coincideix en considerar que si es vol donar una certa eficiència a les tasques d'oposició al règim d'en Franco, i possibilitar la seva desaparició, l'unitat dels antifeixistes es obligada i necessària, però una vegada més, quan es constitueix l'organisme, sorgeix el mateix fenomen que ens feu perdre la guerra, l'oblid de l'enemic comú, de l'existència d'en Franco i del seu règim, que abans es disfressava colectivitzant o repartint carnets, i que ara es presenta manobrant a tort i a dret amb mires a fer més gran la botigueta, posant vets, e parlant de nous homes, que ja son vells en la política, i que res representen ni a ningú aglutinen.

E.R. de C. va dir prou en el seu moment oportú, i no deixant-se portar al camí de la polèmica, creu prestar-hi el més gran servei a aquesta política d'unitat que reconeixem. Hem recabat des d'aleshores la nostra llibertat d'acció, capgirant per complert el sentit de les nostres relacions amb els altres partits; res d'apoi ni col.laboració a cap organisme, que malgrat parlés d'unitat anti-franquista, no tingués com a fonament bàsic de les seves activitats, una política orientada vers el poble català, una política, que aglutinant a tots els antifeixistes, valorés la nostra condició de poble i progagués i defensés sense restriccions "tàctiques" el dret de Catalunya a que les seves llibertats siguin reconegudes i restablertes, sigui quina sigui la solució que recaigui en el "cas espanyol".

No semblà possible de moment l'acceptació sense reserves per part de tots d'aquestes condicions prèvies que demanem, i que en definitiva no són tals condicions, sinó el reconeixement d'uns drets. Per tant, que havíem de fer? , deixar-ho per impossible?, no, si bé no cal amagar la forta decepció soferta, estàvem segurs que com nosaltres, també defensaven els drets de Catalunya altres partits, i aquest convenciment ens impulsà a realitzar certes gestions conduents a la creació d'una Federació, que aglutinant als partits republicans i nacionalistes catalans, enfortís aquesta posició de defensa de Catalunya i possibilités en un demà proper l'unió efectiva i sense reserves de cap mena, de tots els catalans antifranquistes.

En aquests moments la Federació inicia els seus primers passos, amb plenitud de força i amb el major entusiasme, disposada a treballar intensament en la defensa de Catalunya i de les nostres concepcions republicanes, democràtiques i nacionalistes.

ACTIVITATS D'E.R.C. a l'EXILI.

El propassat mes d'octubre es celebrà a la ciutat de Montpellier (França), l'anunciat Plé d'E.R. de C.. Acte importantíssim per la futura actuació del nostre Partit a l'exterior, que demostrà una vegada més la força efectiva de l'Esquerra i l'esperit patriòtic dels seus militants. D'arreu de França afluiren els delegats departamentals acompanyats de militants, als qui per la seva condició